THỜI THẾ… THẾ THỜI

Làm trai cho đáng nên trai
Xuống Đông_Đông tĩnh, lên Đoài_Đoài tan
Lời xưa nay vẫn còn vang
Nhắn người tuổi trẻ dấn thân vào đời
Cho dù thế cuộc đổi dời
Giữ tròn trọng trách mặc thời thịnh suy
Rời Thủ Đức anh là "Chuẩn Úy"
Vô chiến trường "Thiếu Úy" đẹp trai
Chỉ vì cuộc sống chông gai
Thế nên chẳng muốn để ai nợ nần
Vẫn hoài cuộc sống phong trần
Vào trong lửa đạn không màn hiểm nguy
Vùng 1 trấn đóng biên thùy
Giữ ngăn bờ cõi lùng truy quân thù
Mùa Hè Đỏ Lửa biên khu
*Ải Tử * pháo địch nổ như sấm rền*
Kinh Hoàng Đại Lộ chết tên
Cộng quân "giải phóng" dân hiền nát thây
Cổ thành đoạn chiến rút ngay
Để rồi chiếm lại một ngày không xa
Quân, Dân dựng lại đất nhà
Vùng 1 hỏa tuyến xóa tan mây mù
Vùng 2 rừng núi thâm u
Mây vờn đỉnh núi, gió ù cuộn giăng
Bao phen tưởng gặp tử thần
Nhờ ơn che chở mấy lần vượt qua
Chiến trường sôi động Vùng 3
Dẫn quân trở ngược xông pha đêm ngày
Bình long, An Lộc chốn này
Làm sao quên được địch vây trùng trùng
Quân, Dân chiến đấu đến cùng
Địch đành vỡ mộng lập vùng Thủ Đô
Miền Tây Vùng 4, ven Đô
*Sông ngòi chằng chịt giày "sô" * đẫm bùn*
Muỗi mòng, đĩa vắt lạnh lùng
Bước chân người lính không ngừng nghỉ ngơi
Vì Dân, vì Nước quên đời
Hiến dâng trọn vẹn một thời thanh xuân
Tiếc thay thế cuộc chuyển vần
Nhìn nhau ngậm đắng ngỡ ngàng nuốt cay
Tháng 4 đen có một ngày
Hùm đành thất thế giữa bầy sói lang
Vào trong tù ngục hận tràn
Nén đau, nhẫn nhục chịu phần khổ sai
Xem như thử thách đời trai
Dẫu rằng mạt lộ nào ai thấp hèn
Tin rằng rồi cũng có phen
Cùng nhau ta lại một phen vẫy vùng

Hoàng Mai Nhất